



ת"ד (עכו) 1545-06-24 - סמיר יאסין נ' מדינת ישראל

ת"ד (עכו) 1545-06-24 - סמיר יאסין נ' מדינת ישראל לשלום עכו

ת"ד (עכו) 1545-06-24

סמיר יאסין

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[23.05.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 8.5.2025 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 14.5.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.



לגופו של עניין, המבקש התייצב לשיבה ביום 27.10.2024 וביקש לדחות את הדיון לצורך התייעצות עם עורך דין. נקבעה ישיבת המשך ליום 8.5.2025 כאשר לשיבה זו המבקש לא טרח להתייצב חרף העובדה כי מועד זה נקבע בפניו; הטענה בדבר אי הסדרת הייצוג אינה מעלה ואינה מורידה שכן צוין מפורשות בפרוטוקול הדיון מיום 27.10.2024 כי ככל שהמבקש לא יתייצב לדיון יישפט בהעדרו, מה גם שמי שבוחר לשבת בחיבוק ידיים פרק זמן של כשבועה חודשים ללא שהוא טורח להסדיר את הייצוג, אין לו אלא להלין על עצמו.

אף אישור המחלה אשר צורף אין בו כדי להועיל למבקש שכן עסקינן באישור מחלה אשר הונפק באופן רטרואקטיבי, ומשכך אין לייחס לו משקל כלשהו בהליך הנוכחי. אומר בזהירות כי דומה כי אישור זה כלל לא היה בא לעולם אלמלא בקשה זו, שכן הדעת נותנת כי מי שחולה ומחלתו כה קשה כפי שתואר על ידי המבקש, היה פונה בזמן אמת לרופא, ואף מגיש בקשת דחייה בצירוף אישור מחלה מראש ולא לאחר שנודע לו כי נשפט בהעדר (לעניין אי מתן משקל לאישור מחלה רטרואקטיבי ראה עפ"ת (מחוזי מרכז) 67199-08-21 ברק וקנין נ' מדינת ישראל).

בנסיבות, המבקש זומן כדין ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון. באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו של המבקש.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה אולם לא פירט כלל את כפירתו; ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין; בהקשר זה אציין ואדגיש כי המבקש הודה בישיבה מיום 27.10.2024 בביצוע פניית פרסה וב"כ המשיבה אף ביקש להרשיעו לאלתר בהתבסס על תשובתו לכתב האישום אולם מותב זה נמנע מלעשות כן על מנת שהמבקש יוכל להתייעץ על עורך דין כפי שביקש.

עוד אוסיף כי גזר הדין אשר הוטל על המבקש היה מאוזן וראו שכן בגין עבירת "נהיגת בקלות ראש" בה הורשע המבקש קבועה פסילת מינימום; המבקש נוהג משנת 1989, צבר לחובתו 32 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2023 בגין כניסה לצומת שלא מהנתיב הימני - רכב מעל 10,000 ק"ג, והעונש הסופי שיקלל את נסיבות התאונה בצד עברו התעבורתי המשמעותי של המבקש.

לאור האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ה, 23 מאי 2025, בהעדר הצדדים.